

אל"ף וְא"ו, ה"א אל"ף. והמלכה לא שרויה בכם שלג, בפרק הַאֲצֹבּוֹת, עד שעוצרת מהם זהמה, השפהה הרעה הפסולה, אשת הפסול. וכן פרשוח בעליה המשנה, ידים מזוהמות פסולות לברכה.

יהם מים לטהר היד, ששורה שם יד יי'. יד יי' זה מים של התורה. שעמי הארץ הם שרים, מה מועילה להם טבילה, ומהרין, שפהה רעה בגדם, בגזל שבידיהם, בגזל של הברכות שגוזלים את הקדוש ברוך הוא, שלא יודעים לומר ברוך, ולא יודעים מהי ברכה ומיה זמה.

מיד בששentyו החברים דברים אלו, ואני עפיהם, לא יכולתי לסבל שישלים עשרה דברים של ברכה, והשפטתי אצלו, ובודאי אין איש שיאמר דברים אלו אלא אתה, שאתה הוא כמו ארבע מחזות של גן עדן. שהאדם נכנס בהן (שהאשר אתה במחזת התינוקות ונעשה תינוק, ובמחזת נערים ונעשה נער, ובמחזת בחורים ונעשה בחור, ובמחזת זקנים ונעשה זקן. ולכך נאמר עלייך, (תחים לו) ממקצת שבתו השגית אל כל ישבי הארץ. ואתת הוא שנאמר עלייך (ראשית) בשוגם הואبشر, בדור של דור הפלגה הדית, ובכל דור ודור בגולגול, בגולגול שמתהפהך לכמה גונים. ולא נגלה אלא בדור שנתקנה בו תורה עליך.

מיד שהחפנסת מהгуולם, אתה הוא פשפש שמאיר בכל דורendor. شبושמchapנס השם השם בלילה, היא מאיר בלבנה ובששים רבוא כוכבים. אך אתה, שאתת מאיר בששים רבוא בכל דרא ודרא. והאי איהו דקא רמז קהלה,

וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, ווא"ו אל"ף ווא"ו, ה"א אל"ף. ומטרונייתא לא שריא בכח דיליה, בפרקון דאצבען, עד דאתעבר מנינו זוממא, שפהה בישא פסולה, אנתו דפסול. ובגין דא אוקמייה מארי מתניתין, ידים מזוהמות פסולות לברכה.

וainon מים לדקהה יד, דשריא תפין יד יי'. יד יי', דא מים דאוריתא. דעתך הארץ אינון שרים, מה מועיל לון טבילה, ומהרין, שפהה בישא בידיהון, בגזל דיבידיהון. בגזל דברכהן דגוזין לקודשא בריך הוא, שלא ידען לברכה, ולא ידען מי איה ברכה, ומאי איה זוממא.

מיד בששentyו מלין אלין חבריא ואנא עמיהון, לא יכולנו למסבל דינשלים עשרה מלין דברכה, ואשתתחנא לגביה. ובודאי לית בר נש דיני מא מלין אלין, אלא אנטה. דאנטה הוא בגונא דד' מחריצות דגן עדן. דבר נש עאל בהון (נ"א דבר אנטה במחיצת יניקין, ואתעביד תינוק. ובמחיצת נערים, ואתעביד נער. ובמחיצת בחורים, ואתעביד בחור. ובמחיצת זקנים, ואתעביד זקן. ובגין לך אטмер עלה, (תחים לו) ממקצת שבתו השגית אל כל ישבי הארץ. ואנטה הוא דאטMER עלה, (בראשית ו) בשוגם הואبشر, בדרא דדור הפלגה הווית. ובכל דרא ודרא בגולגול. בגולגול דמתהפהך לכמה גונין. ולא נגלה, אלא בדרא דאטהייב ביה אוריתא על לך.

מיד דאתכנייתת מעלה מא, אנטה הוא כשם שא דנair בכל דרא ודרא, דבד אטבנש שם שא בליליא, נהיר בסיירה, ובשתי רבוא ככבייא. הבי את, דאנטה נהיר בשפין רבוא בכל דרא ודרא. והאי איהו דקא רמז קהלה,

קהלת, (קהלת א) דור הולך ודור בא. ופרשיך רבומני, אין דור פחות ממשים רבוא. ועוד פרשוחה, הדור שהולך הוא שבא, רקים מה שהיה הוא שיריה. מקאן ואילך השלם עשרה דברים של השלחן בגלו. אמר רועה הנאמן, הפנורה הקדושה רועה הנאמן, הפנורה הקדושה אשורי חלך, שהקדוש ברוך הוא גלה לר' מה שלא גלה לכל נביא וחוזה, ולא למי ולמי.

שני - לבצע על שתי ככורות בשבת, שני רמוות בשני לוחות התורה, שנפתחו בשבת זוגות. שבויום השלישי ירד, שבוי פעים טוב, ובשבת נתנה, שתי נקבות לשנים טובים. ואך על גב שבארוה שהשדים ממנים על זוגות, כמו שבארוה שתי בעיצים, שני אגוזים - הילכה למשה מפיini: שלוחי מצוה אין גזוקין.

ואם אמר, והרי שני, אין מתחילין בשני ואין מסיים ברכבי, דהינו בב' ד' עם ערב רב, שלא היה שלוחי מצוה, שלא התגירו לשם שמים, ולאחר שעברו מן העולם, ציה המקודש ברוך הוא לטל (שםות לו) שני לחות אבני בראשנים, ואמר, וכמתบท עלי הלחת את הדברים אשר היו על הלחת וגוי.

ושתו ככורות בשבת רומיות לשני יודים יהודינה. שאדרני היא ייחודה מבעלה בששת ימות החול, ובשבת יורך אליה. ומשום זה בשבת כל הנשמות והרוחות והנפשות יוצאות ויודרות זוגות, ואין שטן ואין מזיק שלט ביום השבת. ואפלו גיהנם לא שולט ביום השבת. ולא בזעם בשבת. ומשום זה, שמות לה לא חבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת. וזה אש

(קהלת א) דור הולך ודור בא. ואוקמונה רבנן, אין דור פחות ממשים רבוא. ועוד אוקמונה, הדור שהולך הוא מה שהיה הוא שיריה. מקאן ואילך, אשלים עשרה דברים דפתורא באתגליה. אמר רעיא מהימנא, בוצינא קדישא זפאה חילקה, דקידשא בריך הוא גלי לך, מה דלא גלי נביא וחוזה, ולא למאן ולמן.

תניינא, למכצע על שני ככורות בשבת, דאיןון רמיין בתרי ליהי אוריתא, דאתיהיבו בשבת זוגות. דבוקמא תליתאה נהתו, דביה תרי זמגי טוב, ובשבת אתיהיבת, תrin נוקבין לתרין טבין. ואך על גב דאוקמונה דשדים ממנין על זוגות, כמה דאוקמונה שני ביצים, שני אגוזים. הילכה למשה מפיini שלוחי מצוה אין גזוקין.

ואי תימא, והא תנין, אין מתחילין בשני, ואין מסיים בבד', דהינו בב' ד' עם ערב רב, דלא הו שלוחי מצוה, שלא אתגיירו לשם שמים, ולבתר דאתעבורי מעולם, מני קדשא בריך הוא לנעלא (שמות לו) שני לוחות אבני בראשונים, ואמר, (שם) ובכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות וגוי.

ותрин ככורות בשבת, רמיין לתרין יודיןiah האדוניה. דאדני אליה ייחידה מבעה בשית יומין דחול, ובשבת נחית לגבה. ובгин דא בשבת, כל נשמתין ורוחין ונפשין נפקין ונחתין זוגות, ואין שטן ואין מזיק שליט, ביומא דשבת. ואפiled גיהנם לא שליט, ולא אוקיד בשבת. ובгин דא, (שמות לו) לא תבערו אש בכלל מושבותיכם ביום השבת. ודא אש ניכראה, אלא אש דקרובנא, אש